

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Sa/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7016201110
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7016201110.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, sudkyňou JUDr. Tamarou Sklenárovou, v právnej veci žalobcu : K. R. Z. N. S. O. , H. Y., G. X, právne zastúpeného advokátom JUDr. Mikulášom Buzgóom, AK so sídlom Košice, Štúrova 20, proti žalovanému : Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Košice, Komenského 52, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 03. 08. 2016 spis. č.: OU-KE-OOP1-2016/031336/GEC t a k t o :

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Rozhodnutím zo dňa 03. 08. 2016 spis. č.: OU-KE-OOP1-2016/031336/GEC žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba Správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Spišská Nová Ves, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 09. 06. 2016 spis. zn. OU-SN-OVVS-2016/004846, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 15. 03. 2016 v čase okolo 14:45 hod. na chodbe pred vchodovými dverami bytu, ktorý je na druhom poschodí, vchod č. 1 T. O. G. D. Y., sa hrubo správal voči I. Š.Č., H. Y., G. X, a to tak, že mu nadával do humusákov, do sopliakov a do kokotov, pričom mu spôsobil drobné ublíženie na zdraví, a to tým spôsobom, že ho päťou pravej ruky udrel dvakrát do zubov, následkom čoho spadol na kolená, čím mu spôsobil ľahké zranenie, a to pomliaždenie dolnej pery bez práceneschopnosti. Žalobca obvinený z priestupku sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, a to tým spôsobom, že úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a hrubým správaním. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s ustanovením § 49 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bola obvinenému z priestupku za spáchaný priestupok uložená pokuta vo výške 20 eur a podľa ustanovenia § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch aj povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 eur, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku v celom rozsahu, ako aj oboznámení sa s celým spisovým materiálom dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo vydané v súlade s právnymi predpismi. Konštatoval, že správny orgán prvého stupňa pri vydaní rozhodnutia vychádzal z vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia PZ Krompachy č. OPRZ-SN-OPP5-137/2016-P, ako aj zápisníc o prejednávaní priestupku zo dňa 14. 04. 2016, 13. 05. 2016 a 30. 05. 2016, z výpovedí obvineného, oznamovateľa - svedka I. Š., svedkov J. I. Z. S.D. I., a tiež z listinného dôkazu - lekárskej správy I. Š. zo dňa 15. 03. 2016. Podľa jeho názoru prvostupňový správny

orgán sa usiloval o zistenie pravdy, čo najväčšmi zodpovedajúcej skutočnosti, a o čo najpresnejšie zistenie skutkového stavu veci, pretože bez spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci by obvineného zo spáchania priestupku nebolo možné uznať vinným. Mal za to, že spáchanie predmetného skutku bolo žalobcovi dostatočne preukázané na základe svedeckých výpovedí J. I. Z. S. I., a že prvostupňový správny orgán postupoval správne, keď nespochybnil výpovede svedkov J. I. Z. S. I.Y. a neoznačil ich za nevierohodné. Menovaní svedkovia boli pred podaním výpovede riadne poučení o právnych následkoch krivej výpovede. Odvolací orgán poukázal na ustanovenie § 35 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého každý je povinný vypovedať ako svedok, musí vypovedať pravdivo a nesmie nič zamlčať. Toto ustanovenie zakotvuje všeobecnú povinnosť vypovedať ako svedok o dôležitých skutočnostiach, ktoré majú vzťah k prejednávanej veci. V priebehu priestupkového konania nebolo preukázané, že by svedkovia vypovedali nepravdivo a ani odvolací orgán nezistil žiadne rozpory v ich výpovediach. Žalovaný poukázal na to, že v rámci objasňovania priestupku zo strany OO PZ Krompachy žalobca vo svojej výpovedi neuviedol prítomnosť svedkyne C. C. na mieste incidentu a jej prítomnosť neuviedol ani oznamovateľ priestupku I. Š., ani svedkovia J. I. Z. S.D. I.. Žalobca jej prítomnosť pri incidente spomenul až vo svojej výpovedi pred prvostupňovým správnym orgánom, čo odvolací správny orgán považoval za účelové konanie v snahe zbaviť sa zodpovednosti za spáchaný skutok. Žalovaný zároveň uviedol, že žalobca bol na prvostupňový správny orgán predvolaný okrem 14. 04. 2016, kedy vo veci vypovedal, aj 13. 05. 2016 a 30. 05. 2016, kedy mal právo byť oboznámený s podkladmi pre vydanie rozhodnutia. Rovnako mal právo zúčastniť sa pri výsluchu a klásť im otázky, ktoré právo však nevyužil. V podaní zo dňa 20. 05. 2016 uviedol, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje cestovať a zúčastňovať sa konfrontácií a výsluchov s tým, že ku klamstvám zo strany I. Š. a svedkyne J. I. sa už vyjadril a nepredpokladá ani v budúcnosti, že mu zdravotný stav dovolí vystavovať sa nervovému vypätiu a vypočúvaniu vo veci podania I. Š.. Poukázal aj na to, že voči menovanému prebieha trestné stíhanie, výsledky ktorého by mali byť pre správny orgán záväzné. Prvostupňovému ani odvolaciemu správnomu orgánu výsledky trestného stíhania I. Š.Č. vo veci ublíženia na zdraví, ktorými by mal disponovať, preto k uvedenému správny orgán nemohol zaujať stanovisko. Na základe uvedeného sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu, odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu spis. zn. OU-SN-OVVS-2016/004846 zo dňa 09. 06. 2016.

3. Včas podanou žalobou zo dňa 04. 10. 2016, podanou osobne na Krajský súd v Košiciach dňa 04. 10. 2016 sa žalobca domáhal zrušenia citovaného rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa.

4. Z obsahu rozsiahlej žaloby žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu žalovaného vyplýva, že dňa 15. 03. 2016 v čase okolo 14:30 hod. na chodbe bytového domu na ul. G. X D. Y., bol napadnutý I. Š., H. Y., O. G. X, ktorý sa mu slovne vyhrážal, že ho zabije, resp. že zabije jeho opatrovatelku C. C., a následne na neho fyzicky zaútočil, pričom mu po vytočení ľavej ruky spôsobil zlomeninu násadcovitého výbežku ľavej vretennej kosti bez posunutia úlomkov a údermi do hlavy mu spôsobil pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre v oblasti obočia obojstranne s následnou práceneschopnosťou, pričom svedkom tejto udalosti bola C. C.. Tohto konania sa dopustil I. Š. v čase, keď mal dovŕšených 65 rokov veku na osobe s podlomeným zdravím. Žalobca svoj zdravotný stav preukázal lekáorskými správami zo dňa 12. 11. 2002 a znaleckým posudkom MUDr. Dušana Hrubalu, CSc., č. 61/2016. Uviedol, že aj jeho okoliu bol všeobecne známy jeho zdravotný stav, že trpel a trpí epileptickými záchvatmi, ktoré sa u neho môžu ľahko vyvolať v dôsledku napadnutia, resp. z rozrušenia. V minulosti bola na ňom vykonaná kraniektómia v čelovej temenej oblasti vľavo, v dôsledku čoho po odstránení časti kostí lebky je jeho mozog vystavený ohrozeniu, mechanickému poškodeniu a okrem toho je aj onkologicky liečenou osobou. Žalobca ďalej uviedol, že I. Š. bolo v konaní ČVS : ORP-416/KR-SN-2016 dňa 09. 06. 2016 vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 a ods. 2 písm. a) TZ a napriek tejto skutočnosti bol žalobca obvinený zo spáchania predmetného priestupku. Vo veci viedlo objasňovanie priestupku Obvodné oddelenie PZ Krompachy, pričom on ako obvinený nebol povereným príslušníkom OO PZ Krompachy nikdy v tomto konaní vypočutý. Žalobca oznámil príčinu nemožnosti dostaviť sa na OO PZ Krompachy za účelom výsluchu zo zdravotných dôvodov, nakoľko do 31. 03. 2016 mal 10 epileptických záchvatov a od 15. 03. 2016 do 15. 08. 2016 mal 15 epileptických záchvatov.

5. V podanej žalobe namietal, že žalovaný ako odvolací orgán nepostupoval pri zisťovaní skutkového stavu a tiež pri hodnotení dôkazov podľa ustanovenia § 46, § 32 ods. 1 a 2, § 34 ods. 5 a § 3 ods. 4 zákona o správnom konaní, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je zmätočné, nakoľko uvádza, že žalobca vo svojej výpovedi neuviedol prítomnosť svedkyne C. C. na mieste incidentu napriek tomu, že

žalobca na OO PZ Krompachy ani pre prvostupňovým správny orgánom vypočutý nebol. Žalobca ďalej zdôraznil, že J. I. žije v spoločnej domácnosti s I. Š. a majú spoločné dieťa - syna S., pričom orgán starostlivosti o rodinu a dieťa - ÚPSVaR v marci r. 2016 riešil oznámenie žalobcu o neúčtovom správaní sa S. I.. Teda osoby, z výpovedí ktorých žalovaný vychádzal pri svojom rozhodnutí, sú nepriateľsky naladené voči osobe žalobcu a tiež voči osobe jeho opatrovateľky, preto mal žalovaný pre dôsledné rozhodnutie k výroku o vine po zrušení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zabezpečiť dôkazy preukazujúce dôvody : konanie o priestupku a vyjadrenie ÚPSVaR ohľadne spoločného syna S. z marca 2016. Žalobca zdôraznil, že k obojm skutkom podľa skutkového stavu muselo dôjsť pri jednej udalosti, v ten istý deň, prakticky v tú istú dobu, tak jedna udalosť mala dva samostatné skutkovo popísané deje a tieto boli aj rozdielne právne kvalifikované. K samotnému skutku žalobca uviedol, že po tom, čo zaklopal na vchodové dvere bytu I. Š., aby nepúšťal voľne svojho psa bez náhubku, nakoľko ho v minulosti napadol, rovnako ako aj jeho opatrovateľku a vec bola riešená na Mestskom úrade v Krompachoch I. Š. žalobcovi povedal, že pes bude naďalej voľne pustený a že s "nimi" urobí poriadok a následne na žalobcu zaútočil. On sa proti tomuto útoku ani nemohol efektívne brániť, pretože sám utrpel zlomeninu vretennej kosti ľavej ruky, Š. nenadával a jeho konaniu sa nemohol aktívne brániť tiež z dôvodu, že mal na sebe korzet, ktorý mu bráni v pohybe rúk. Žalobca tvrdil, že keby bol Š. udrel päšťou do zubov, mal by na rukách lekárom popísaný následok. V čase, keď ho I. Š. bil hlava - nehlava, jeho opatrovateľka začala kričať na raty a až na to vyšla z bytu J. I., ktorá žije s I. Š., preto podstatný priebeh konfliktu nemohla vidieť a podať o ňom svedeckú výpoveď. S J. I. mal žalobca v minulosti nedorozumenie a v r. 2016 bolo riešené správanie sa ich maloletého syna S., na čo žalobca upozornil ÚPSVaR, preto prejav tejto svedkyne bol taký emotívny a nenávisťný. J. I. sa tiež pustila do bitky, začala žalobcu biť po hrudi, keď už mal zlomenú ruku a vyhrážali sa jemu a aj jeho opatrovateľke, že ich zabijú. Potom opatrovateľka žalobcu vtiahla z chodby do bytu a zatvorila dvere, pričom žalobca dostal epileptický záchvat. Podľa žalobcu nemal byť pripustený ten stav, ktorý vzišiel z jednej skutkovej udalosti, aby bol tak rozdielne popísaný a tiež rozdielne právne posudzovaný. Keď sa bránil fyzickému napadnutiu, nezakladá jeho konanie opodstatnenosť stíhania ani pre priestupok. Podľa žalobcu žalovaný vykonal hodnotenie dôkazov absolútne neakceptovateľným spôsobom, z trestného spisu Š. mohol získať dôkazy vyvracajúce tvrdenia tejto osoby, ktorá v uvedený deň agresívne útočila a spôsobila mu zlomeninu. Podľa názoru žalobcu žalovaný postupoval arbitrárne, keď svoje rozhodnutie neoprel o ním vykonané dôkazy, ale vyčítal jemu, že nevyužil svoju dôkaznú iniciatívu predložením relevantného rozhodnutia, pričom si mal žalovaný vyžiadať trestný spis, resp. s jeho obsahom sa mohol oboznámiť vo veci konajúci poverený príslušník PZ, nakoľko v úvodnom štádiu konania v oboch veciach konali príslušníci PZ toho istého obvodného oddelenia.

6. V písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 13. 02. 2017 žalovaný navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov, uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa. Zhodne ako v nich popísal zistený skutkový stav a konštatoval, že argumenty žalobcu v žalobe nie sú opodstatnené. Spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, bolo konaním prvostupňového správneho orgánu žalobcovi dostatočne preukázané, a to na základe výpovedí svedkov J. I. Z. S. I. a tiež na základe lekárskej správy I. Š. zo dňa 15. 03. 2016, ktorá je listinným dôkazom vo veci, pretože I. Š. vyhľadal lekárske ošetrenie bezprostredne po predmetnom incidente a zistené zranenie - pomliaždenie dolnej pery a úst bez práceneschopnosti zodpovedá mechanizmu vzniku tohto zranenia tak, ako ho zhodne popísali I. Š. a svedkovia J. I. Z. S. I., teda že žalobca udrel I. Š. dvakrát päšťou do zubov. Žalovaný dôsledne vyhodnotil dôkazy vykonané prvostupňovým správny orgánom a to jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, pričom uveril výpovediam oznamovateľa, svedka I. Š. a svedkov J. I. Z. S. I., ktoré sa ani v súhrne nerozhádzali, menovaní zhodným spôsobom popísali priebeh incidentu a aj samotné nadávky a fyzické napadnutie I. Š. zo strany žalobcu. Na základe uvedeného žalovaný považoval výpovede J. I. Z. S. I., ktorí boli priamymi svedkami incidentu a pred podaním výpovede boli v zmysle ustanovenia § 35 ods. 4 zákona o správnom konaní riadne poučení o následkoch nepravdivej a neúplnej výpovede, za hodnoverné dôkazy v predmetnej veci, pričom tvrdenia žalobcu o zaujatosti týchto svedkov žalovaný považuje za účelové, v snahe zbavenia sa zospovednosti za spáchaný skutok. Žalovaný mal pochybnosť o prítomnosti svedkyne C. C. na mieste incidentu, nakoľko I. Š. a svedkovia J. I. a S. I. zhodne uviedli, že žalobca prišiel k dverám ich bytu sám a samotný žalobca v Zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 22. 03. 2016, ktorý je súčasťou priestupkového spisu OO PZ Krompachy spis. zn. ORPZ-SN-OPP5-137/2016-P, prítomnosť svedkyne C. C. na mieste incidentu neuvádzal, pričom tento záznam verifikoval svojím podpisom. Preto neobstojí jeho tvrdenie, že k prejednávanej veci sa v priebehu objasňovania ani konania o priestupku nevyjadril. Zo

záznamu o podaní vysvetlenia žalobcu zo dňa 22. 03. 2016 vyplýva, že žalobca išiel za I. Š. sám a nie so svojou opatrovatelkou C. C., ako to menovaná uviedla vo svojej výpovedi pred prvostupňovým správnym orgánom dňa 14. 04. 2016. Na základe uvedeného žalovaný svedeckú výpoveď C. C. nepovažoval za hodnoverný dôkaz v predmetnej veci. Ďalej žalovaný uviedol, že čo sa týka námietky žalobcu, že žalovaný nebral do úvahy jeho oznámenie na I. Š., je nepochybné, že žalobca utrpel zranenia uvedené v jeho lekárskej správe zo dňa 15. 03. 2016. Samotná lekárska správa je však len dôkazom o spôsobených zraneniach, neusvedčuje páchatela I. Š. fyzické napadnutie žalobcu v súvislosti s prejednávanou vecou poprel, svedkovia J. I. Z. S. I. uviedli, že I. Š. pri predmetnom incidente žalobcu fyzicky nenapadol a o hodnovernosti výpovede svedkyne C. C. možno na základe vyššie uvedených dôvodov pochybovať. V závere písomného vyjadrenia žalovaný uviedol, že žaloba žalobcu sa opiera o tie isté dôvody, ktoré boli uvedené v odvolaní, žalovaný sa s nimi dostatočne vysporiadal v druhostupňovom rozhodnutí, preto trvá na argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný považoval rozhodnutie v predmetnej veci za zákonné.

7. V replike zo dňa 21. 05. 2018 žalobca zotrval na svojich argumentoch, uvedených k žalobe. K replike predložil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11. 12. 2017spis. zn. 4T/1/2017, ktorým bol I. Š. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 156 ods. 1 a 2 písm. a) TZ s použitím ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) a f) TZ. Proti tomuto rozsudku I. Š. podal odvolanie, o ktorom dňa 14. 05. 2018 rozhodoval Krajský súd v Košiciach pod spis. zn. 8To/30/2018, rozhodnutím ktorého zatiaľ žalobca nedisponuje. Uviedol, že týmto trestným rozsudkom, ktorý sa mal stať právoplatným bol I. Š. odsúdený za skutok, tzn. konanie zo dňa 15. 03. 2016, ktorý súvisí s konaním žalobcu K. R., ktorý podal žalobu na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu pred Krajským súdom v Košiciach spis. zn. 6Sa/15/2016. Uviedol, že I. Š. bol uvedeným rozsudkom uznaný vinným z konania, ktoré bezprostredne nasledovalo po tom, čo žalobca zaklopal na vchodové dvere bytu, v ktorom býva so svojou družkou J. I.. Poukázal na to, že z predloženého rozhodnutia, ako aj právoplatného rozsudku je možné ustáliť, že pokiaľ bol I. Š. právoplatne uznaný vinným z konania, ktoré bolo kvalifikované ako úmyselné ublíženie na zdraví K. R., tento nemal čas a stal sa nespôsobilým voči I. Š. správať sa tak, ako bol uznaný vinným rozhodnutím správneho orgánu v priestupkovom konaní.

8. Správny súd v konaní podľa ustanovenia § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len "SSP"), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného, bez nariadenia pojednávania, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 107 SSP dospel k záveru, že žaloba žalobcu zo dňa 04. 10. 2016 nie je dôvodná.

9. Súčasťou administratívneho spisu je priestupkový spis Okresného riaditeľstva PZ v Spišskej Novej Vsi, Odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia PZ v Krompachoch č. p.: ORPZ-SN-OPP5-137/2016-P. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 22. 03. 2016 vyplýva, že na tamjší útvar PZ bolo oznámené spáchanie priestupku z ktorého je podozrivý žalobca K.Š. R., ktorý dňa 15. 03. 2016 v čase 14:45 hod. v meste Y. T. O. G. X, na druhom poschodí, mal fyzicky napadnúť I. Š., T.XX. XX. XXXX, H. Y. T. O. G. X a to tak, že ho päťou pravej ruky dvakrát udrel do zubov, resp. do dolnej čeľuste, čím mu K. R. podľa lekárskej správy spôsobil ľahké zranenie, a to pomliaždenie dolnej pery. Podľa vyjadrenia I. Š. svedkom incidentu bola jeho družka J. I., ktorá potvrdila jeho tvrdenia o priebehu incidentu. Obvinený z priestupku spáchanie priestupku poprel s tým, že to bol práve I. Š., ktorý ho fyzicky napadol, pričom sa mu mal vyhrážať zabitím. Táto skutočnosť je predmetom trestného oznámenia, ktoré podal na tamjšom oddelení K. R. T. I. Š.. Podľa obvineného si menovaný zranenie spôsobil sám hryzením do spodnej pery. Vzhľadom na uvedené bola predmetná správa o výsledku objasňovania priestupku predložená správne mu orgánu prvého stupňa ako podnet na začatie konania.

10. Zo záznamu o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch zo dňa 15. 03. 2016, spísaného s I. Š. vyplýva, že dňa 15. 03. 2016 v čase 14:45 hod. v meste Y. T. O. G. X, na druhom poschodí, na jeho dvere niekto silno zabúchal. Po otvorení dverí zistil, že je to jeho sused K. R., ktorý bol nahnevaný a opýtal sa ho, prečo nezatvára dvere na poschodí, čo sa stalo následne predmetom verbálnej konfrontácie, ktorá vyvrcholila tak, že menovaný mu vynadal, že je kokot, humusák a násilne ho päťou pravej ruky dvakrát udrel do zubov, resp. do dolnej čeľuste, čím mu spôsobil ľahké zranenie a to pomliaždenie dolnej pery úst. Následkom úderov spadol na zem, postavil sa, avšak on K. R. nijako fyzicky nenapadol i napriek tomu,

že ho menovaný provokoval slovami: „Udri ma!“ . Oznamovateľ zároveň uviedol, že svedkom incidentu bola jeho partnerka J. I. a ich spoločné maloleté deti. Menovaná sa postavila medzi nich, aby tak zabránila ďalšiemu fyzickému napadnutiu, pretože K. R. sa nevedel upokojiť. On sa ho nedotkol, pretože v minulosti s ním už mal asi osem konfliktov, preto vedel, ako sa menovaný bude správať. Zároveň uviedol, že menovaný zvykne bezdôvodne verbálne napádať aj jeho deti, naposledy asi pred mesiacom, kedy to bolo taktiež ohľadne zatvárania dverí. Žiadal, aby bol K. R. za svoje hrubé a neprístojné správanie prejednaný príslušným úradom.

11. Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 15. 03. 2016, spísaného s J. I. vyplýva, že táto zhodne ako oznamovateľ priestupku popísala priebeh predmetného incidentu. Navyše viedla, že po tom, čo sa jej podarilo K. R. odtláčiť od svojho druha, tento odišiel do bytu, pričom K. R. mal celý ten čas nepríčetný výraz v tvári a počas toho, ako jej druh išiel do bytu, snažil sa ho ešte kopnúť, čo sa mu nepodarilo. Poukázala na to, že takéto správanie K. R. pretrváva dlhšiu dobu, kde tento im väčšinou robí schválnosti tým, že neustále zamyká dvere, vedúce k výfahu.

12. Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 22. 03. 2016, spísaného s K. R. vyplýva, že tento v predmetný deň prišiel k dverám oznamovateľa, pretože sa sním chcel porozprávať ohľadne psa a zatvárania dverí na poschodí. Zaklopal a keďže v byte bol hluk, silnejšie zabúchal na dvere, aby ho bolo počuť. Oznamovateľ po otvorení dverí tieto za sebou hneď zavrel a začal na neho agresívne vykrikovať, čo tam chce a že dvere sa budú zatvárať, keď on bude chcieť a pes bude tak voľne ako je. Potom mu nečakane schytil ľavú ruku a začal mu ju vytáčať najprv smerom dole a potom smerom hore, čím mu spôsobil zranenie, ktoré si vyžadovalo lekárske ošetrenie. Následkom toho on spadol na zem a keď sa chcel postaviť I. Š. ho 4 - 5 krát udrel pästami oboch rúk do čelovej oblasti hlavy a počas toho kričal, že ho zabije. K. R. zároveň uviedol, že krátko na to otvorila dvere J. I., ktorá ho tiež začala po ľavej ruke udierať so slovami „Udrite ma!“. Predtým si oznamovateľ pomaly sadol na zem pred dverami a svojej družke tvrdil, že ho on napadol, pričom si sám nepríčetne hrýzol do spodnej pery. Poprel, žeby on fyzicky napadol I. Š.. On rovnako podal na menovaného na OO PZ Krompachy písomné oznámenie.

13. Z lekárskeho potvrdenia Nemocnice Krompachy, spol. s r. o. (chirurga) zo dňa 15. 03. 2016 súd zistil, že I. Š. bol v uvedený deň ošetrený, pričom pri vyšetrení bolo zistené, že dňa 15. 03. 2016 utrpel pomliaždenie dolnej pery úst s tým, že mechanizmom zranenia bol úder do tváre po napadnutí susedom K. R.. Odborný lekár zároveň konštatoval, že menovaným uvedené údaje zodpovedajú objektívnym zisteniam.

14. Žalobca K. R. do zápisnice o ústnom prejednaní priestupku zo dňa 14. 04. 2016 k veci uviedol, že dňa 15. 03. 2016 v čase okolo 14:45 hod. nijako nenapadol I. Š. a to ani slovne a ani fyzicky. Všetko bolo tak, ako to uviedla vo svojej výpovedi svedkyňa C. C.. Potvrdil, že na deň 21. 04. 2016 bol predvolaný na ústne prejednanie priestupku, aby počul, čo vypovedá oznamovateľ I. Š. a svedkyňa J. I., ako aj to, že mu bola daná možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladom aj k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie a uvedenú zápisnicu vlastnoručne podpísal.

15. Oznamovateľ priestupku I. Š. do zápisnice o ústnom prejednaní priestupku zo dňa 13. 05. 2016 uviedol, že dňa 15. 03. 2016 v čase 14:45 hod. v meste Y. T. O. G. X, na druhom poschodí, na jeho vchodové dvere zabúchal K. R.. Dvere otvoril, pričom za ruku držal X-M. S. G.. Menovaný mu povedal, že búchajú vchodovými dverami, pričom nepríčetne vrieskal a nadával mu do humusákov, do sopliakov a do kokotov. Jeho dcéra začala plakať, preto ju vzal na ruky. Jeho priateľka stála za ním v chodbičke. Syna S.D. sa opýtal, či bol vonku, na čo on odpovedal, že nie. Preto K. R. povedal, aby mu dal pokoj a chcel odísť, ale menovaný ho v tom napadol aj napriek tomu, že na rukách držal svoju dcéru a to tak, že ho päťou pravej ruky dvakrát udrel do zubov, pričom on s dieťaťom spadol na kolená, avšak ihneď sa postavil. Uvedeným konaním mu K. R. spôsobil ľahké zranenie a to pomliaždenie dolnej pery bez práceneschopnosti. Pri tomto incidente C. C.zková nebola, nebola ani pri dverách, čo si všimol, že keďže s menovaným má problém celý vchod a C. C. má tendenciu nahrávať na mobilný telefón všetky rozhovory so susedmi. Následne jeho priateľka privolala hliadku polície, ktorá ich vypočula a následne bol o 16:00 hod. na lekárskom ošetrení. Žiadal, aby okrem jeho družky bol vypočutý aj jeho 14-ročný syn S., ktorý bol tiež svedkom incidentu a je schopný vo veci vypovedať.

16. Svedkyňa J. I. do zápisnice o ústnom prejednaní priestupku zo dňa 30. 05. 2016 uviedla, že dňa 15. 03. 2016 v čase okolo 14:45 hod. na chodbe im K. R. zabúchal na dvere bytu, ktorý je na druhom

poschodí, vchod č. X T. O. G. v Krompachoch. Dvere otvoril jej druh I. Š., pričom držal za ruku X-M. S.M. G.. Počula, ako K. R. kričal, že búchajú vchodovými dverami a nezamykajú ich. Na jeho krik začala dcéra G. plakať, pričom I. Š. ju vzal na ruky. Videla, lebo stála za I. Š. v chodbičke bytu spolu so XX-M. G. S.. K. R. bol ako v amoku a I. Š. mu povedal, aby mu dal pokoj a chcel odísť, ale K. R. ho v tom fyzicky napadol, a to aj napriek tomu, že mal na rukách X-M. S. G. tak, že ho pästou pravej ruky udrel dvakrát do zubov, pričom po druhom údere spadol na kolená, avšak ihneď vstal a spolu s dcérou na rukách odišiel do izby bytu. Uvedeným konaním mu K. R. spôsobil pomliaždenie dolnej pery, pričom videla, ako mu išla z nej krv. Pri uvedenom bola aj ona, I. Š., G. S. Z. X-M. S. G., tiež K. R., avšak C. C.F. pri uvedenom incidente nebola, nebola ani pri dverách ich bytu. Uviedla, že K. R. nepričítne na I. Š. vrieskal, nadával mu do humusákov, do spoliakov, do kokotov. I. Š. úder K. R. nevrátil, a ani ho nijak ani slovne a ani fyzicky nenapadol, len mu neustále hovoril, aby išiel preč od bytu, ale K. R. bol neodbytný. Potom privolala hliadku polície, ktorá ich vypočula a následne išiel I. Š. na lekárske ošetrenie.

17. Svedok S. I. do zápisnice o ústnom prejednaní priestupku zo dňa 30. 05. 2016 uviedol, že dňa 15. 03. 2016, presný čas si nepamätá, ale bolo to v popoludňajších hodinách, sused K. R. zabúchal na ich dvere bytu, ktorý je na druhom poschodí, vchod č. X, T. O. G. D. Y.. Uviedol, že mamka išla pozrieť, kto búcha a keď zistila, že je to K. R., tak poslala I. Š., aby išiel otvoriť, pričom sestra G. stála pri I. Š.. Počul, ako K. R. kričal I. Š., že je humusák a kokot, že búchajú vchodovými dverami a nezamykajú ich. Na jeho krik začala dcéra G. plakať, pričom I. Š. ju vzal na ruky. Videl, lebo stál za I. Š. v chodbičke bytu spolu s mamkou J. I.. I. Š. mu povedal, aby sa upokojil, že nevie prečo kričí, a chcel odísť, ale K. R. ho v tom fyzicky napadol, a to aj napriek tomu, že mal na rukách X-M. G. G. tak, že ho pästou pravej ruky udrel dvakrát do zubov, pričom po druhom údere spadol na kolená, avšak ihneď vstal a spolu so sestrou na rukách odišiel do izby bytu. Jemu K. R. nadával, že je dementný a neschopný, že nevie zatvárať dvere. Sestra G. sa ho bojí, že zase príde ujo a bude búchať tatíka. Videl, ako K. R. I. Š. spôsobil pomliaždenie dolnej pery, pričom videl, ako mu išla z nej krv. Pri uvedenom bol aj on, I. Š., X-M. G. G., I. J. I. Z. K. R. a viac nikto iný. C. C. pri uvedenom nebola, vyšla pred dvere bytu až po príchode policajtov, ktorých privolala mamka J. I.. I. Š. úder K. R. nevrátil a ani ho nijak ani slovne a ani fyzicky nenapadol, ani sa ho nedotkol. Následne prišli policajti, ktorí vypočuli I. Š., J. I. a jemu položili niekoľko otázok, pričom povedali, že ho nebudú vypočúvať, nakoľko má len 14 rokov.

18. Svedkyňa C. C. do zápisnice o ústnom prejednaní priestupku zo dňa 14. 04. 2016 uviedla, že 15. 03. 2016 v čase okolo 14:45 hod. na chodbe na druhom poschodí vo vchode č. X T. O. G. D. I. Y. bola pri tom, ako K. R. zaklopal na vchodové dvere I. Š. z dôvodu, aby bol taký láskavý a nepúšťal voľne svojho psa bez náhubku, nakoľko ju tento pes v minulosti už niekoľkokrát napadol, preto sa bojí vyjsť na chodbu keď je pes pustený. I. Š. povedal, že pes bude pustený a že on s nimi urobí poriadok, následne zaútočil na K. R. tak, že mu začal krútiť ľavú ruku, ktorú mu zlomil, tiež ho udieral pästami do oblasti hlavy, čo sa rieši v trestnom konaní. K. R. I. Š. nijako nenadával ani ho nijako nenapadol, iba sa bránil tak, že pred seba dal ruky, pretože menovaný ho bil pästami do oblasti hlavy. Uviedla, že pri incidente nebol nikto, iba ona K. R. Z. I. Š.. Keď začala na I. Š. kričať, aby nebil K. R., vyšla J. I. z bytu na chodbu. I. Š. na ňu žmurkol, pomaly si začal sadieť na zem a hrýzť dolnú aj hornú peru. Následne menovaná začala K. R. biť pästami oboch rúk do hrude a po zlomenej ruke a kričala, aby ju K. R. udrel a posúvali sa k vchodovým dverám K. R.. I. Š. vyskočil zo zeme a J. I. kričala, že ich zabijú oboch. Ona vtiahla K.Š. R. do bytu a zatvorila dvere. Následne on dostal epileptický záchvat. I. Š. ani nemohol napadnúť, nakoľko mal pod tričkom korzet, ktorý mu bráni v pohybe rúk.

19. Dňa 09. 06. 2016 vydal Okresný úrad Spišská Nová Ves, odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutie spis. č.: OU-SN-OVVS-2016/004846, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, ktorého sa dopustil už vyššie uvedeným spôsobom, t. j. úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a hrubým správaním. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s ustanovením § 49 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bola obvinenému z priestupku za spáchaný priestupok uložená pokuta vo výške 20 eur a podľa ustanovenia § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch aj povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 eur, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

20. O odvolaní žalobcu zo dňa 28. 08. 2016, podanom proti citovanému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, ktorého dôvody korešponujú s dôvodmi podanej žaloby, rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím.

21. Rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 11. 12. 2017 sp. zn. 4T/1/2017 bol obžalovaný I. Š. uznany vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože dňa 15. 03. 2016 v čase okolo 14:30 hod. v Y. T. O. G., na chodbe bytového domu č. 1050/1 fyzicky napadol K. R., osobu ťažko zdravotne postihnutú takým spôsobom, že najprv mu oboma rukami chytil ľavú ruku, ktorú mu žmýkavým pohybom vykrútil a zhodil ho na zem, kde si udrel hlavu o betón a keď sa chcel postaviť, kopol ho do oblasti hrdla a následne, keď už stál, ho opakovane bil päšťami do oblasti hlavy, čím mu spôsobil zlomeninu násadcovitého výbežku ľavej vretennej kosti bez posunutia úlomkov a pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre v oblasti obočia obojstranne s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní 35 dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a taký čin spácha na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a chorej osobe, za čo mu bol podľa § 156 ods. 2, § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Zároveň bol obžalovaný zaviazaný na náhradu škody poškodenému K. R., a Dôvere, zdravotnej poisťovni, a. s., Bratislava.

22. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. 05. 2018 sp. zn. 8To/30/2018, ktorý v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 11. 12. 2017 sp. zn. 4T/1/2017 nadobudol právoplatnosť dňa 14. 05. 2018 a ktorý si v priebehu konania zadovážil správny súd vyplýva, že týmto rozsudkom bol zrušený rozsudok Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 11. 12. 2017 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému bol podľa § 156 ods. 2, § 56 ods. 2 a § 57 ods. 3 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výške 400 eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že krajský súd, pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného v celom rozsahu, sa stotožnil so záverom okresného súdu. Zároveň konštatoval, že okresný súd správne zistil a vyhodnotil, že v predmetnej veci sa vytvorili dve skupiny svedkov a dve verzie priebehu udalosti zo dňa 15. 3. 2016, ktorými sa okresný súd podrobne zaoberal a vysporiadal. Vzhľadom na podstatne rozporné verzie o priebehu udalosti, pričom následok násillia je, ako to okresný súd správne uviedol obojstranne evidentný, následne zároveň dospel k správne mu záveru, že ani obžalovaný a jeho blízki svedkovia a ani poškodený a svedkyňa žijúca s ním v spoločnej domácnosti neposkytujú pravdivé informácie o priebehu tejto udalosti. V tejto súvislosti aj krajský súd konštatuje, že vzhľadom na vážne narušené vzťahy a vzájomné obviňovanie sa zo schválnosti ani nemožno očakávať, že niektorá zo strán poskytne informácie, ktoré by boli v prospech druhej strany. Čo sa týka samotného priebehu skutku krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom a záverom okresného súdu, že to bol práve poškodený K.C. R., ktorý fyzicky napadol I. Š. údermi do oblasti tváre a ten aj keď mal ako protivníka osobu ťažko zdravotne postihnutú, o čom mal vedomosť reagoval tak, že poškodeného taktiež fyzicky napadol údermi do oblasti hlavy a v rámci protiútoky chytil ruku poškodeného a žmýkavým spôsobom ju vytáčaľ, čím mu spôsobil zlomeninu násadcovitého výbežku ľavej vretennej kosti bez posunu úlomkov. Krajský súd sa však nestotožnil s rozhodnutím okresného súdu vo výroku o treste. Ako to už vyššie krajský súd uviedol, na podklade vykonaného dokazovania je nesporné, že to bol práve poškodený K. R., ktorý nadávkami a aj fyzicky napadol obžalovaného I. Š. úderom, či údermi do oblasti tváre, navyše za situácie, keď obžalovaný mal na rukách svoju X-M. S., za čo bol v konečnom dôsledku postihnutý v priestupkovom konaní rozhodnutím Okresného úradu Spišská Nová Ves zo dňa 09. 06. 2016. Vzhľadom na dokazovanie v predmetnej trestnej veci je v tomto smere irelevantné, že poškodený požiadal o preskúmanie tohto rozhodnutia súdom.

23. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje, alebo ohrozuje záujem spoločnosti, a je za priestupok výslovne označené v tomto, alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

24. Podľa ustanovenia § 3 zákona o priestupkoch na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

25. Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto svojím konaním úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním, ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviňovaním z priestupku, schválnosťami, alebo iným hrubým správaním.

26. Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

27. Podľa ustanovenia § 32 ods. 2 cit. zákona rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

28. Podľa ustanovenia § 34 ods. 5 cit. zákona správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo, a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

29. Podľa ustanovenia § 46 cit. zákona rozhodnutie musí byť vydané v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, a musí obsahovať predpísané náležitosti.

30. Podľa § 194 ods. 1, 2, SSP - správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

31. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že správne orgány postupovali správne a v súlade s platnou právnou úpravou, a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje. Rozhodnutia zodpovedajú zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa podľa názoru súdu dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a to citáciou dotknutých právnych noriem, ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa súd obmedzil na otázku, či vykonané dôkazy z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú spochybnené, najmä kvôli prameňu, z ktorého pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel.

32. Vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti sa správny súd stotožnil so závermi žalovaného, že priestupok sa stal a tento spáchal žalobca tak, ako je to uvedené v skutkovej vete prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu. Protiprávne konanie žalobcu bolo vo výrokovej časti rozhodnutí správnych orgánov vymedzené úplne a určite. Skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozhodnutí správnych orgánov je v zhode s obsahom administratívneho spisu žalovaného.

33. Správny súd konštatuje, že v predmetnej veci sa vytvorili dve skupiny svedkov a dve verzie priebehu udalosti zo dňa 15. 03. 2016. Vzhľadom na podstatne rozporné verzie o priebehu udalosti, kde následok násillia je obojstranne zrejmy (vzájomné ublíženie na zdraví aj keď odlišnej intenzity), dospel správny súd k záveru, že ani žalobca a svedkyňa žijúca s ním v spoločnej domácnosti a ani I. Š. osoby jemu blízke neposkytujú pravdivé informácie o priebehu tejto udalosti. Nesporné je, že medzi uvedenými osobami dlhodobo pretrvávajú narušené vzťahy a tieto sa vzájomne obviňujú z rôznych schválností, preto nemožno očakávať, že niektorá zo strán poskytne informácie, ktoré by boli v prospech druhej strany. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že to bol práve žalobca, ktorý fyzicky napadol I. Š. údermi do oblasti tváre a ten aj keď mal ako protivníka osobu ťažko zdravotne postihnutú, o čom mal vedomosť ,reagoval tak, že žalobcu taktiež fyzicky napadol údermi do oblasti hlavy a v rámci protiútku mu chytil ruku a žmýkavým spôsobom ju vytácal, čím mu spôsobil zlomeninu násadcovitého výbežku ľavej vretennej kosti bez posunu úlomkov. Uvedené vyplýva aj z citovaných rozsudkov okresného i krajského súdu v trestnej veci, vedenej proti obžalovanému I. Š. pred Okresným súdom v Spišskej Novej Vsi, kde bol, vychádzajúc z ich odôvodnenia, jednoznačne preukázaný priebeh predmetného incidentu tak, ako bol premietnutý aj vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a následne aj v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Citované rozsudky v uvedenej trestnej veci nadobudli právoplatnosť dňa 14. 05. 2018. Správny súd preto za irelevantnú považoval námietku žalobcu o tendenčnosti výpovedí svedkov, ktorí sú blízkymi osobami I. Š..

34. Vychádzajúc z uvedeného má správny súd za to, že žalobca svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., keď I. Š. vulgárne nadával a tohto päťou pravej ruky dvakrát udrel do zubov, následkom čoho spadol na kolená, čím mu spôsobil ľahké zranenie - pomliaždenie dolnej pery bez práceneschopnosti, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a hrubým správaním.

35. Vyjadrenie I. Y. Y. C., predložené správne mu súdu spolu so žalobou na posúdenie predmetnej veci nemá vplyv, pretože menovaná nebola prítomná pri predmetnom incidente a informácie o ňom mala iba od žalobcu a jeho asistentky.

36. Vzhľadom na zistený a aj v citovanom trestnom konaní ustálený a preukázaný skutkový dej nie je možné správanie sa žalobcu posúdiť ako nutnú obranu v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch.

37. Vychádzajúc z už vyššie uvedených skutočností považoval správny súd za irelevantnú aj námietku žalobcu o tendenčnosti výpovedí svedkov, ktorí sú blízkymi osobami I. D., pretože rovnako za tendenčnú by mohol súd považovať aj výpoveď svedkyne C. C., ktorá je jeho asistentkou a býva s ním.

38. Správne orgány aj keď si nevyžiadali trestný spis Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 4T/1/2017, na základe nimi vykonaných dôkazov dospeli k správnym skutkovým zisteniam, ktoré v konečnom dôsledku vyplývajú aj z následne vydaných rozhodnutí v predmetnej trestnej veci, ktoré sa stali právoplatnými. Je nesporné, že I. Š. bol v tomto konaní právoplatne odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku a chorej osobe, avšak z odôvodnenia týchto rozsudkov, ako to bolo už vyššie uvedené, nepochybne vyplýva, že to bol práve žalobca, ktorý prvý verbálne i fyzicky napadol I. Š.. Pre posúdenie predmetnej veci bolo irelevantným aj vyžiadanie si stanoviska ošetrojúceho lekára žalobcu, resp. špecialistu k zdravotnému stavu žalobcu, ako to v žalobe vytýkal správny orgánom.

39. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je zmätočné, a že správny orgán v čase rozhodnutia nepoznal spisový materiál, keďže sa v rozhodnutí uvádza, že ako obvinený vo svojej výpovedi neuviedol prítomnosť svedkyne C., ako aj preto, že v pred OO PZ ani pred prvostupňovým správny orgánom nebol vypočutý, správny súd poukazuje na obsah už vyššie citovaných listín - záznam o podaní vysvetlenia žalobcom zo dňa 22. 03. 2016, nachádzajúci sa v priestupkovom spise Okresného riaditeľstva PZ v Spišskej Novej Vsi, Odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia PZ v Krompachoch č. p.: ORPZ-SN-OPP5-137/2016-P, ak no aj zápisnica o ústnom prejednaní priestupku zo dňa 14. 04. 2016, z ktorých vyplýva, že žalobca v predmetnej veci ako účastník konania vypočutý bol, pričom tento menovanú svedkyňu nespomenul v rámci podania vysvetlenia pred OR PZ v Spišskej Novej Vsi dňa 22. 03. 2016, t. j. v rámci svojej prvej výpovede a táto svedkyňa bola vypočutá až dňa 14. 04. 2016, keď sa na ústne pojednávanie, na ktoré bol predvolaný iba žalobca, dostavila spolu s ním. Preto súd aj túto námietku považoval za irelevantnú.

40. Správny súd zväžil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

41. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa ustanovenia § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 30 dní od doručenia rozsudku na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).